

ΤΟ ΠΕΪΡΑ(Υ)ΜΑ

Τεύχος 24
Νοέμβρης
2017

πρωτοβουλία ενάντια στον θρασύισμό της εκπαίδευσης
peirasma@hotmail.com, αναρχικο-resalto.blogspot.gr*

ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ
ΤΕΛΟΣ.
ΖΩΗ ΜΑΓΙΚΗ

*ΠΕΣΑΑΤΟ: Έβρου 23 & Ελ. Ψενιέλου, στο Κερατσίνι (Ταμπούρια), 100μ από την πλ. Λαού

editorial...

Το πείρα(γ)μα είναι μια πρωτοβουλία συντρόφων/-ισσών από τη συνέλευση του Ρεσάλτο που με έναν αυτοοργανωμένο και αντιιεραρχικό τρόπο δοκιμάζει και δοκιμάζεται, μέσω ενός πείρα(γ)ματικού λόγου, ενάντια στον θεσμό του σχολείου και του εκπαιδευτικού συστήματος γενικότερα. Μακριά από το να αναγνωρίσει το ρόλο του μαθητή (βλέποντάς τον ως έναν ακόμη ρόλο από αυτούς που το κράτος και ο καπιταλισμός απλόχερα μοιράζουν) προσπαθεί να προκαλέσει ρήγματα στη λογική που θέλει τον μαθητή αποκομμένο από την υπόλοιπη κοινωνία. Οπότε μην παραξενευτεί κανείς αν δει κείμενα που δεν αφορούν τη μαθητική καθημερινότητα.

Σε σχολεία, φροντιστήρια και δρόμους του Κερατσινίου, της Δραπετσώνας, του Περαιμάτος, του Πειραιά, το πείρα(γ)μα δεν πουλιέται, δεν αγοράζεται, αλλά μοιράζεται με την κυριολεκτική έννοια της λέξης-μιάς και οι ιδέες, οι αξίες μας, οι πράξεις μας, η ζωή μας ολόκληρη δεν είναι εμπορεύματα για να ανταλλάσσονται με χρήματα ή οτιδήποτε άλλο.

Πάντα επιδιώκοντας την επαφή και την επικοινωνία με όσους και όσες προτιμούν να είναι η άμμος και όχι το γράσσο στα γρανάζια του συστήματος.

το σύστημα διδασκαλίας...

Το ξυνηντήρι χτύπησε, το όποιο όνειρο υποκίωρησε σημαίνοντας το βίαιο τέλος μιας σχεδόν ξεθωριασμένης αίσθησης ελευθερίας και ζωτικότητας. Τώρα σχεδόν δεν σκέφτεσαι, δεν νιώθεις, δεν ονειρεύεσαι, μονάχα κινείσαι με κοφτές, απότομες, σπασμωδικές, γρήγορες κινήσεις ώστε απλά να ετοιμαστείς και να φτάσεις την ώρα που σου όρισαν, στην αίθουσα που σου όρισαν, να διδασκείς την ύλη που σου όρισαν.

...είναι η διδασκαλία του συστήματος

11+12
ΝΟΕΜΒΡΗ

σάββατο 11.11 στις 20:00
αυτοοργανωμένη ΣΥΝΑΓΩΓΙΑ

No name yet (rock/Κερρασίνη)
Ξεκασμένη γενιά (punk/Κερρασίνη)
Ράπ τέχνασμα (hip-hop/Πάτρα)
Ανάποδο χαμόγελο
(distortion hip-hop/Αθήνα)

κυριακή 12.11 στις 19:00

εκδήλωση/συζήτηση : για το σχολείο-φυλακή, με αφορμή την επανέκδοση της μπροσουράς «ενάντια στον εκπαιδευτικό ζουρλομανδύα»

στο πρώην εργοστάσιο
ΚΑΧΡΑΜΑΝΟΓΛΟΥ

(Κωνσταντίνουπόλεως 51, Κερρασίνη)

στον χώρο θα υπάρχουν βίντεο, ταμπλό, έντυπο υλικό, αφίσες...

2 **ΗΜΕΡΕΣ**

Απέναντι στον όωρο εγκλεισμό πίσω από κάγκελα και μέσα στα σχολικά κελιά, απέναντι στα απουσιολόγια και τα ποινολόγια, τη διευθυντική εξουσία και την καθηγητική αυθεντία, τον ανταγωνισμό και τους διαχωρισμούς, απέναντι στο καθούπωμα της καθημερινότητας σε ωράρια, αναλυτικά προγράμματα, αξιολογήση επιδόσεων και συμπεριφορών, απέναντι στις επιπλήξεις, την πειθαρχία, την υποταγή... Προτάσσουμε την επιθυμία μας για ζωή, ελευθερία, επικοινωνία.

το πείρα(γ)μα _μη πείρα(γ)μική πρωτοβουλία ενάντια στον όωρο της εκπαίδευσης από το

peiragma@hotmail.com

ΡΕΣ&ΛΤΟ

αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης & πρίδης
(βρου 23 & ελ Βενιζέλου, κερρασίνη,
(ταμπούρα, 100m από την πλ. Πλαού)
anarcho-resalto.blogspot.com

Αυτοοργανωμένες συναυλίες

Σε έναν εξουσιαστικό κόσμο που λειτουργεί με εμπορεύματα, που όλα έχουν μια «τιμή», δεν αποτελεί εξαίρεση η μουσική και γενικά η δημιουργία. Κατά αυτόν τον τρόπο εμπορευματοποιείται η μουσική: CD με χρηματικό αντίτιμο, συναυλίες με είσοδο, συναυλίες σε μαγαζιά και δεν συμμαζεύεται. Και θα μου πεις πού είναι το πρόβλημα...

Όταν δημιουργείς μουσική και ο εμπορευματικός τρόπος μπαίνει από το παράθυρο, ξεχνάς πλέον να εκφράζεσαι, καθώς η έκφραση και ο αυθορμητισμός χάνονται κάπου ανάμεσα στα «πρέπει», τις απαιτήσεις των εταιριών, στο κέρδος και στον διαχωρισμό κοινού και καλλιτέχνη. Και τι γίνεται όταν κάποιος αποκλείεται από μια συναυλία επειδή δεν έχει λεφτά; Τι γίνε-

ται σε αυτήν την περίπτωση; Πώς άραγε δεν χάνεις την έκφραση σου, όταν μετατρέπεις κομμάτι της ψυχής σου, σε εμπόρευμα; Μήπως τώρα αντιλήφθηκες που είναι το πρόβλημα; Κάνοντας μουσική με εμπορευματικό τρόπο αναπαράγεις έναν πολιτισμό, ίδιο με τον κυρίαρχο. Όπου υπάρχουν ειδικοί και μη (για παράδειγμα καλλιτέχνες, «θαυμαστές», «κοινό») δημιουργείται ένα τείχος, ένας ακόμη διαχωρισμός. Ο εμπορευματικός τρόπος είναι εργαλείο του καπιταλισμού και ο καπιταλισμός δεν υπολογίζει πολλά πράγματα πέρα από το κέρδος. Όταν μεσολαβεί το χρήμα τότε η δημιουργία σου γίνεται εμπόρευμα και οι σχέσεις σου εμπορευματικές. Και όχι μόνο μετατρέπεις τη μουσική σου σε προϊόν αλλά μετατρέπεις και αυτόν που την ακούει σε καταναλωτή.

Και οι συναυλίες στα μαγαζιά:

Στα μαγαζιά, οι σχέσεις που δομούνται είναι καταναλωτικές και εξουσιαστικές. Πέρα απ' ότην ίδια στιγμή που κάποιος «θεατής» θα πίνει το ποτάκι του και κάποιος «καλλιτέχνης» θα είναι επί σκηνής, οι καθαριστές και οι σερβιτόροι/ες δεν θα διασκεδάζουν το ίδιο. Είναι εκείνοι οι εργαζόμενοι που τα αφεντικά τους πίνουν το αίμα, που εκμεταλλεύονται την εργασιακή τους δύναμη, που τους δίνουν ψίχουλα για μεροκάματα.

Από την άλλη υπάρχουμε και εμείς. Που λειτουργούμε αντι-εμπορευματικά. Και δεν διανοούμεστε να βάλουμε τιμή σε ό,τι δημιουργούμε! Είτε αφορά τα κείμενα μας είτε αφορά την μουσική μας. Γι' αυτό λοιπόν, επιλέγουμε να λειτουργούμε αυτοοργανωμένα. Στήνοντας μόνοι μας live, χωρίς «ειδικούς», μάντζερ, χορηγούς, σεκιουριτάδες, μακριά απ' όλα αυτά τα σκουπίδια. Παίρνουμε την κατάσταση στα χέρια μας, συντροφικά χωρίς καμιά ιεραρχία! Έτσι, οργανώνουμε μόνοι μας τις βραδιές μας από το στήσιμο του live, το μέρος που θα γίνει, την επιλογή των γκρούπ μέχρι την αφίσα του καλέσματος και την αντιπληροφόρηση στις γειτονιές μας. Δημιουργούμε τον δικό μας κόσμο, αυτόν που έτσι και αλλιώς ονειρευόμαστε. Ενάντια στις εξουσιαστικές σχέσεις και ιεραρχήσεις! Θα μας βρείτε να περιπλανιόμαστε σε δρόμους, πλατείες και σχολεία, προσπαθώντας να δώσουμε χρώμα και ζωή στις γειτονιές μας. Αρνούμαστε τους ρόλους! Σιχαινόμαστε την επιτήρηση και τον έλεγχο, πόσο μάλλον τον έλεγχο της έκφρασης και της δημιουργίας! Δομούμε σχέσεις ανθρώπινες και όχι χρηματικές ή θεαματικές, όπως στην αντίστοιχη περίπτωση κάνουν οι (μουσικοί, θεατές, καταναλωτές). Σε αντίθεση με αυτούς οι σχέσεις μας βασίζονται στην ισότητα και στην αλληλεγγύη! Ας μην ξεχνάμε ότι οι ιδέες και τα οράματα μας δεν ξεπουλιούνται. Η μουσική είναι ένα από τα μέσα της εξέγερσης και επειδή η εξέγερση είναι ο δρόμος προς την ουτοπία, δεν θα επιτρέψουμε ο κόσμος μας να γίνει θυσία στο βωμό της σαπίλας του θεάματος.

Φυλακές

«Την ανθρώπινη αξιοπρέπεια την θίγει περισσότερο η ύπαρξη της φυλακής παρά του εγκληματία.» Α. Πανσέληνος

Η φυλακή δεν είναι μόνο ο εγκλεισμός, ο έλεγχος και η διαρκής επιτήρηση αλλά η συμπύκνωση ενός ολόκληρου εξουσιαστικού πολιτισμού. Ενός πολιτισμού, που τα κράτη έχουν το μονοπώλιο της βίας, δολοφονώντας καθημερινά και με κάθε τρόπο. Ενός πολιτισμού που μας λέει πως οι «κακοί εγκληματίες» είναι αυτοί που μπαίνουν στην φυλακή. Ο πολιτισμός της επιβολής, των λευκών κελιών, των δεσμοφυλάκων, των τοίχων με κάγκελα.

*** απόσπασμα από την πρωτοβουλία του ρεσάλτο ενάντια στον σεξισμό, την πατριαρχία, τους έμφυλους διαχωρισμούς και διακρίσεις**

“Στις 22 Ιουνίου 2016 το βράδυ, δύο κοπέλες, 17 και 22 χρονών, κάθονταν σε ένα παγκάκι στο κέντρο της Κορίνθου. Ένας 46χρονος άντρας τις πλησίασε και τους επιτέθηκε. Στην αρχή με σεξιστικές φράσεις κι έπειτα, όταν του ζήτησαν να φύγει, κινήθηκε απειλητικά εναντίον τους. Παραβίασε σωματικά την 17χρονη, πιάνοντάς της το στήθος, και παρά τις προσπάθειες των δυο γυναικών να απομακρυνθούν, εκείνος συνέχισε την επίθεσή του. Η 22χρονη, φοβούμενη ότι αυτός θα βγάλει μαχαίρι, αμύνθηκε με το μαχαίρι που είχε μαζί της, βρίσκοντάς τον στο θώρακα.

«Οι φυλακές υπάρχουν για να περιορίζεται το έγκλημα»

Όμως, το νόμιμο και το παράνομο ορίζεται από το κράτος, σύμφωνα με τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης και των κοινωνικών ομάδων που συγκεντρώνουν προνόμια βάσει οικονομικής κατάστασης, φύλου, φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας. Κατ’ αυτόν τον τρόπο, νόμιμος μπορεί να είναι ένας ενδοκυριαρχικός πόλεμος που σφάζονται άνθρωποι και γίνονται βιασμοί αλλά παράνομη μια πράξη αυτοάμυνας απέναντι σε έναν βιαστή. Νόμιμη μπορεί να είναι η τοκογλυφία του τραπεζικού δανεισμού και οι κατασχέσεις σπιτιών αλλά παράνομο το σπάσιμο μιας τράπεζας. Με άλλα λόγια, οι νόμοι δεν είναι ελεύθερες συμφωνίες κοινωνικής συνύπαρξης, αμοιβαιότητας και συνεργασίας αλλά η επιβολή των ισχυρών, που κατέχουν πλούτο και κάθε μορφή εξουσίας.

Ο άντρας απεβίωσε και οι κοπέλες συνελήφθησαν. Στις 27 Σεπτεμβρίου 2017, η 22χρονη γυναίκα, δικάστηκε στο Ναύπλιο και καταδικάστηκε για ανθρωποκτονία, σε 15 χρόνια και 4 μήνες. Η 17χρονη που αφέθηκε ελεύθερη 2 μήνες μετά, αντιμετωπίζει την κατηγορία της συνέργειας.”

Ζούμε σε πατριαρχικό σύστημα, ο σεξισμός είναι status quo και η σεξιστική απειλή είναι στοιχείο της καθημερινότητας. Δεν υπάρχει καμία ψευδαίσθηση «απονομής δικαιοσύνης» γιατί ο «Νόμος» είναι Πατριαρχικός. Δεν υπάρχει καμία ψευδαίσθηση

ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΝΕΚΡΕΣ ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

«διατήρησης δημόσιας ασφάλειας» γιατί το Κράτος είναι Πατριαρχικό και οι δυνάμεις της τάξης του ανδρώνονται βάσει της Κουλτούρας του Βιασμού και βασανίζουν μέσω αυτής. [Ξεπερνώντας τα όρια της τραγικής ειρωνείας, αλλά αποδεικνύοντας για εκατομμυριοστή φορά του λόγου το αληθές... την ίδια, σχεδόν, στιγμή που η ελληνική δικαιοσύνη στο Ναύπλιο καταδίκασε την αντιστεκόμενη γυναίκα σε 15 χρόνια κάθειρξη, στη Λάρισα αποφάσισε να κυκλοφορεί ελεύθερος ένας άντρας, στρατιωτικός, πατέρας και βιαστής των ανήλικων κοριτσιών και παιδιών «του»].

Λευτεριά στη γυναίκα που κατηγορήθηκε για τον φόνο εκείνου του άντρα που επιτέθηκε σε αυτήν και τη φίλη της

Λευτεριά σε κάθε φυλακισμένη γυναίκα που αντιστάθηκε, με κάθε μέσο, στο βασανιστή ή/και βιαστή της

Λευτεριά σε όσες είναι στα κελιά

Σχόλιο για τον Κώστα Μπ. ...

Επιμερώματα 17/9, μετά από συγκρούσεις στα Εξάρχεια που ακολουθούν τη διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας για τα 4 χρόνια της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα από νεοναζιστικό τάγμα της χρυσής αυγής στο Κερατσίνι, ο 16χρονος Κώστας Μπ. συλλαμβάνεται από μπάτσους. Ξυλοκοπείται άγρια και οδηγείται στη ΓΑΔΑ τραυματισμένος και με χειροπέδες. Στην προσπάθειά του να διαφύγει της σύλληψης και του αστυνομικού ξυλοδαρμού που συνεχιζόταν ακόμα και κατά τη διάρκεια της μεταφοράς του, τραυματίζεται από διερχόμενο όχημα στη λεωφόρο Αλεξάνδρας στο ύψος της ΓΑΔΑ. Μεταφέρεται στο ΚΑΤ σε κρίσιμη κατάσταση, χωρίς καν να του αφαιρεθούν οι χειροπέδες. Σε λίγες ώρες, καταφθάνει στη ΜΕΘ ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Τόσκας προκειμένου να κουκουλώσει την αστυνομική βία και τα βασανιστήρια που έθεσαν τη ζωή του Κώστα Μπ. σε σοβαρό κίνδυνο. Για μέρες νοσηλεύεται στη ΜΕΘ χαροπαλεύοντας, φρουρούμενος από άνδρες της ασφάλειας. Μετά την καλύτερευση της κατάστασής του δέχεται την «επίσκεψη» του εισαγγελέα με μοναδική κατηγορία την κατοχή αντιασφυξιογόνων μάσκας.

Σε ένα περιβάλλον γενικευμένης εκμετάλλευσης, σε ένα καθεστώς «έκτακτης ανάγκης» και διαρκούς υποβάθμισης των ζωών μας, η αναγκαιότητα από την πλευρά των κυρίαρχων να διασφαλίσουν την «κοινωνική ομαλότητα» και τη διαχείριση της «κοινωνικής κρίσης» που οι ίδιοι δημιουργούν φαντάζει πιο σημαντική από ποτέ. Για όλους τους παραπάνω λόγους δεν σταματούν να χτυπούν όλους εκείνους που συνεχίζουν να αντιστέκονται και να υψώνουν τις φωνές τους ενάντια στην ωμότητα και την εξασθλίωση. Οι μαθητές/τριες όχι μόνο δεν εξαιρούνται από την ωμότητα της καταστολής, αλλά στοχοποιούνται ακόμα περισσότερο ως μία κοινωνική ομάδα που μπορεί να ταραξει τα νερά της ματαιότητας και της απάθειας. Ως ένας διαρκής κίνδυνος για την εξουσία και τους κρατικούς σχεδιασμούς.

Τα όνειρά μας να γίνουν ο εφιάλτης ενός συστήματος βίας και καταπίεσης

*Να μετατρέψουμε το γοφερό μέλλον που μας εφιφυλάσσουν
σε συλλογική αντίσταση και δημιουργία.*

*Αλληλεγγύη στον Κώστα Μπ. και σε όσους/ες αντιστέκονται
στην κρατική/καπιταλιστική βαρβαρότητα*

«Με αφορμή ένα νομοσχέδιο...»

**BIG
STRONG
BOY**

**LITTLE
CUTE
GIRL**

Η ψήφιση του νομοσχεδίου για νομική δυνατότητα δήλωσης ταυτότητας και μετάβασης φύλου έχει προκαλέσει πολυπληθείς και ποικίλες αντιδράσεις. Ο συντηρητισμός στην ατμόσφαιρα είναι αποπνικτικός και ασφυκτιούμε. Φασίστες, ρασιιστές, δημοσιογράφοι, κόμματα, παπαδαριό, μισογύνηδες, ομοφοβικοί, τρανσοφοβικοί, θρησκόληπτοι, καθωσπρέπει «νοικοκυραίοι», έσπευσαν να χύσουν το σεξιστικό τους δηλητήριο. Μέσα στη ρητορική τους ανέπτυξαν στο

σύνολό της την σαθρή επιχειρηματολογία ότι η ετεροκανονικότητα είναι η «φυσική κατάσταση» και οτιδήποτε άλλο κατοχυρώνεται ως «παρά φύσιν».

Δεν μας ενδιαφέρει να υπερασπιστούμε κανένα νομοσχέδιο του κράτους, που είναι βασικός φορέας-μηχανισμός διαμόρφωσης, επικύρωσης και αναπαραγωγής κάθε είδους κοινωνικού διαχωρισμού, διάκρισης και ιεραρχικής ταξινόμησης των ανθρώπων. Εξάλλου,

το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αφορά αφενός στην προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στο ευρωπαϊκό πρότυπο και αφετέρου στη λειψή ικανοποίηση ενός μακροχρόνιου αιτήματος των διεμφυλικών ανθρώπων και όσων στέκονται αλληλέγγυα δίπλα τους.

Ως αναρχικές/οι ονειρευόμαστε και αγωνιζόμαστε για έναν άλλον κόσμο, ελευθερίας, μακριά από κάθε είδους διάκριση και διαχωρισμό έθνους, φυλής, θρησκείας, φύλου, σεξουαλικής προτίμησης, αρτιμέλειας. Θεωρούμε ότι ο αυτοπροσδιορισμός του (βιολογικού και κοινωνικού) φύλου

ή η άρνηση κάθε φύλου θα έπρεπε να είναι κοινωνικά αυτονόητα και εδραιωμένα στην κοινωνική συνείδηση. Γιατί το ουσιώδες βρίσκεται στις κοινωνικές διεργασίες και σχέσεις. Στην αποδόμηση του επιβεβλημένου και ψευδούς «φυσιολογικού» προτύπου της ετεροκανονικότητας και της ματσίλας. Στην αντίσταση ενάντια του. Στην αλληλεγγύη μεταξύ των «περίεργων», των «χοντρών», των «άσχημων», των «ξένων», των «περιθωριακών». Και μέχρι να πάψει κάθε διαχωρισμός μεταξύ μας... θα είμαστε η ντροπή της «κοινωνίας σας».

Σχολίο για την επιλογή σημαιοφόρων με κλήρωση στα Δημοτικά σχολεία

Είναι η πρώτη χρονιά που εφαρμόζεται ο νέος τρόπος επιλογής σημαιοφόρου, όχι με βάση τις σχολικές επιδόσεις αλλά με κλήρωση. Μία διάταξη που προκάλεσε αντιδράσεις, κυρίως εθνικιστικού χαρακτήρα, όπως στην περίπτωση της Κοζάνης.

Σε δουλειά να βρισκόμαστε, αρκεί να συντηρείται η βλακεία. Ο τρόπος επιλογής σημαιοφόρου είναι ένα ζήτημα χωρίς σημασία. Το πρόβλημα δεν είναι ποιος/α θα βαστάει ένα εθνικό σύμβολο αλλά τα ίδια τα εθνικά σύμβολα, το αίμα και οι μύθοι με τα οποία είναι φτιαγμένα. Το πρόβλημα είναι οι ίδιες οι παρελάσεις, τα εμβατήρια, ο στρατιωτικός βηματισμός, οι εξέδρες των επισήμων. Η σφυρηλάτηση της μαθητικής νεολαίας στην ομοιομορφία, την πειθαρχία, την ιεραρχία, τον милитарισμό, τις εθνικές (αυτ)απάτες.

Μην κωθαίνεις στη γραμμή...

ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ...

Άλλο ένα καλοκαίρι πέρασε, μια νέα σχολική χρονιά ήρθε.

Πάλι αωσά την αρχή όλα! Σαν να μην πέρασε μια μέρα...ξανά στα θρανία...ξανά τα κεφάλια μέσα! Ξανά στους ρυθμούς της «κανονικότητας», στην εξαναγκαστική προσαρμογή... Σχολείο λέγεται! Προσαρμοσμένο «ειδικά» για εμάς!

Αφού λοιπών ξεκουραστήκαμε, γεμίσαμε με ενέργεια τις μυαταρίες μας, ήρθε η ώρα να επιστρέψουμε στον καθημερινό ωολτό των σκέψεων μας.

Μα πωπαγαλίσαμε τα παραμύθια των βιβλίων, να αφομοιώσουμε τις «αλήθειες» των δασκάλων, για να πηρεάσουμε το μάθημα ή/και να πάρουμε καλό βαθμό. Πήξε στο διάβασμα για να είσαι ο καλύτερος μαθητής της τάξης, «το ωρότιμο-το παράδειγμα». Δεν χρειάζεται να σκεφτόμαστε, οι λύσεις είναι έτοιμες, οι υπορωγοί και οι ειπωρωές σύνταξης των αναλυτικών προγραμμάτων έχουν φροντίσει γι' αυτό.

Τί θα σκεφτόμαστε, πώς θα το σκεφτόμαστε, με τί εργαλεία θα το σκεφτόμαστε. Το μόνο που χρειάζεται είναι να κάτσεις, άκαμωτη 7 ώρες σε αυτό το θρανίο. Άκον και μετά αωσά μένα εωανέλαβε, Πωωαντωνίου ωες μάθημα, αδιάβαστη, κόωηκες. Μην αντιμιλάς, μην έχεις αντιρωρήσεις, προσαρμοσσι. Οι δάσκαλοι, οι διευθυντάδες θα βρίσκονται εκεί, αωέναντί μας, πάντα για να μας θημίσουν τις σχέσεις εξουσίας και υποταγής αωσά εκείνους προς εμάς, τον διαχωρισμό σε αυτούς που ξέρουν και αυτούς που δεν ξέρουν, στους «δυνατούς και τους αδύναμους».

Κι όμως μέσα σ' αυτή τη ρουτίνα, σε αυτό το εργοστάσιο κατασκευής των συνειδήσεων μας η ανάγκη μας για ζωή, ελευθερία και επικοινωνία δεν θα καλωπυωθεί. Δεν θα καλωπυωθεί.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΤΕΛΟΣ ΖΩΗ ΜΑΓΙΚΗ!